

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse og/eller ændring af Rettens dom af 20. september 2001 i de forenede sager T-394/08, 408/08, T-453/08 og T-454/08.
- Annullation af Kommissionens beslutning af 3. juli 2008 (statsstøtte C1/2004 Italien — SG Greffe (2008) D/204339), om støtteordningen »Regionallov nr. 9 af 1998 — Misbrug af støtte N 272/98«.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sin appel fremført to anbringender.

Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF. Appellanten har navnlig påberåbt sig tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af nødvendighedsprincippet og af princippet om støttens tilskyndelsesvirkning på grund af en for formalistisk tilgang i strid med princippet om indhold frem for formalia, og manglende stillingtagen til de særlige kendetegn vedrørende den tidsmæssige anvendelse af bestemmelserne i den pågældende sag.

Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt tilsidesættelse af artikel 14 i forordning nr. 659/1999⁽¹⁾. Klagepunkterne tager udgangspunkt i sagens særlige kendetegn for så vidt angår den tidsmæssige retsanvendelse, hvilket er tilsidesat i den appellerede dom. Retten har ikke overholdt de krav, der følger af retspraksis på området, ved at kræve en grad af påpasselighed fra en økonomisk operatør, som er umulig at opnå, for så vidt som betingelsen om, at anmodningen skal indgives før arbejdets påbegyndelse udgør et fællesskabsretligt parameter, som blev indført samtidig med de faktiske omstændigheder i sagen, og som derfor ikke kunne være kendt på tidspunktet for den pågældende virksomheds viljesdannelse.

⁽¹⁾ EFT L 83, s. 1.

Appel iværksat den 8. december 2011 af Timsas Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. september 2011 i forenede sager T-394/08, sag T-408/08, sag T-453/08 og sag T-454/08, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-632/11 P)

(2012/C 118/14)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Timsas Srl (ved avvocati D. Dodaro og S. Pinna)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Regione autonoma della Sardegna og Selene di Alessandra Cannas Sas m.fl.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 20. september 2001 i forenede sager T-394/08, T-408/08 og T-454/08 ophæves, for så vidt som Retten herved forkastede det af appellanten fremsatte anbringende vedrørende en begrundelsesmangel, for så vidt angår vurderingen af den omtvistede støttes tilskyndende virkning.

- Europa-Kommissionens afgørelse af 2. juli 2008, 2008/854/EF om støtteordningen »Regionallov nr. 9 af 1998 — Misbrug af støtte N 272/98« C 1/04 (ex NN 158/03 og CP 15/2003) (EUT L 302, s. 9), annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den appellerede dom er behæftet med mangler på grund af Rettens fordrejning af søgsmålsgrundene, en retlig fejl, en mangel på logik og en selvmodsigende begrundelse. Appellanten har navnlig gjort gældende, at Retten ikke, heller ikke indirekte, har begrundet sin afvisning af klagepunkterne om den åbenbare fejl, som Kommissionen begik ved vurderingen af støttens tilskyndende virkning. Retten konstaterede, at »det alene drejer sig om at undersøge, om sagsøgerne har påvist, at der i det foreliggende tilfælde foreligger omstændigheder, som kan sikre den omtvistede ordnings tilskyndende virkning, selv i tilfælde, hvor anmodningen ikke er indgivet inden gennemførelsen af de pågældende projekter påbegyndes«. Retten anførte imidlertid ikke, at sagsøgerne ikke havde godtgjort dette, og angav ikke nogen grund, som giver mulighed for at forstå begrundelsen for en sådan (fuldstændig implicit) overbevisning.

Det i dommens præmis 227 anførte, hvorefter Kommissionen ikke var forpligtet til at vurdere de særlige omstændigheder for de individuelle støttemodtagere, er utilstrækkeligt og selvmodsigende. Det er vanskeligt at se, hvorledes sagsøgerne ville kunne godtgøre eksistensen af den tilskyndende virkning uden at fremstille omstændighederne i deres egen sag; Kommissionen og Retten burde i forbindelse med søgsmålet have udledt et ensartet princip ved at objektivere situationen for hver repræsenteret part, som kan anses for at være særligt eller specifik for denne, ikke kun med hensyn til konkrete oplysninger, men som også egner sig til en generel og abstrakt udtalelse.

Endelig har både Kommissionen i den anfægtede afgørelse og Retten i den appellerede dom forvansket appellants hensigt ved at tillægge regionen det mål på individuel basis at flytte en afgørelse, der havde en generel ordning som reference, og som følge af denne misforståelse fejlagtigt undlod at tage hensyn til den virkning, som de øvrige omstændigheder, som appellanten havde beskrevet for dem, kunne have for vurderingen af støtteordningens rækkevidde i generelle vendinger.

Appel iværksat den 8. december 2011 af Grand Hotel Abi d'Oru SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. september 2011 i de forenede sager T-394/08, T-408/08, T-453/08 og T-454/08, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-633/11 P)

(2012/C 118/15)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Grand Hotel Abi d'Oru SpA (ved avvocati D. Dodaro og R.F. Masuri)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Regione autonoma della Sardegna og Selene di Alessandra Cannas Sas m.fl.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt den 20. september 2011 af Retten for Den Europæiske Union i de forenede sager T-394/08, T-408/08, T-453/08 og T-454/08 ophæves, i det omfang

- a) den forkaster appellants klagepunkt om en tilsidesættelse af pligten til at meddele beslutningen om berigtigelse fastsat i artikel 254, stk. 3, EF og artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/99⁽¹⁾ (dommens præmis 103-112)
- b) den forkaster appellants klagepunkt om en manglende begrundelse med hensyn til bedømmelsen af den tilskyndende virkning af den omtvistede støtte (dommens præmis 136-145 og 218-228),

idet den fordrejer søgsmålsgrundene, og indeholder en retlig fejl og en ulogisk og modstridende begrundelse.

— Kommissionens beslutning 2008/854/EF af 2. juli 2008 om støtteordningen Regionallov nr. 9 af 1998 — Misbrug af støtte N 272/98 Statsstøttesag C 1/04 (ex NN 158/03 og CP 15/2003) (EUT L 302, s. 9) annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den appellerede dom anvender artikel 254 EF og forordning (EF) nr. 659/99 ukorrekt, og indeholder en ulogisk og modstridende begrundelse, idet den bekræfter, at »beslutningen om berigtigelse udelukkende var rettet til Den Italienske Republik og ikke til støttemodtagerne i henhold til den omtvistede ordning. Følgelig havde Kommissionen ikke i medfør af artikel 254, stk. 3, EF, pligt til at meddele Grand Hotel Abi d'Oru beslutningen om berigtigelse« (dommens præmis 107). En sådan begrundelse er efter appellants opfattelse i modstrid med dommens præmis 71 og 72.

Herefter gjorde dommen det ikke muligt at udlede den anderledes funktionelle kvalificering af beslutningen om berigtigelse i forhold til beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, hvis tilknytning til en allerede indledt procedure efter appellants opfattelse indebærer en pligt til at tage hensyn til de parter, som i praksis allerede har deltaget i selve proceduren. Den fejl, som Retten har begået ved at sidestille beslutningen om berigtigelse med beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure har bevirket en ukorrekt bedømmelse af anvendelsesområdet for artikel 20, stk. 1, i forordning nr. 659/1999.

Den appellerede dom fordrejer søgsmålsgrundene, og indeholder en retlig fejl og en ulogisk og modstridende begrundelse, i det omfang Retten, endog ikke implicit, har givet en begrundelse for årsagen til, at den forkaster klagepunktet vedrørende Kommissionens åbenbare fejl med hensyn til bedømmelsen af støttens tilskyndende virkning.

Endelig har såvel Kommissionen i den anfægtede beslutning som Retten i den appellerede dom fordrejet appellants hensigter ved at tillægge appellanten en hensigt om på individuelt plan at flytte en beslutning, der som referenceramme havde en generel ordning, og har på grund af denne fejl med urette undladt at tage hensyn til den virkning, som de elementer, som appellanten har henvist til, kunne have på bedømmelsen af rækkevidden af støtteordningen generelt.

⁽¹⁾ EFT L 83, s. 1.